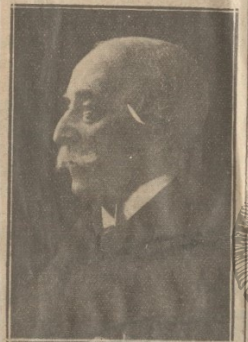

ΜΕΡΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΕΙΚΟΝΕΣ

Ο επίσημος προγεγραμμένος εορτασμός των ενδόξων κατορθωμάτων του Ναυτικού της νεότερης Ελλάδος, κατά την εποχή του πρώτου Βαλκανικού πολέμου, επί της ιστορικής ναυμαχίας «Αβέρωφ», επαναφέρει εις την κοινήν μνήμη των ενδόξων ναύαρχων Παύλου Κουντουριώτην, ποδ ήγειτο, τότε, της τολημής και νικηφόρου εξομνήσεως του πολυμήνου μας ναυτικού, ποδ απέβλεπε την ανάστασιν ανεύχεται του μεγάλου ναυτικού κατορθωμάτων του Εικοσιένα.

Όσοι έχουν την αληθινήν εκείνην εποχήν και άγγεισαν τα κραιπνότερα πρόσαια και παρηκολούθησαν την εξέλιξιν των πολεμικών γεγονότων, άναμφισβήτητον τον ίδιότιον ναύαρχον, ποδ ήβλεπε με την προσωπικήν του έπισημότητα και την ήλιξη των προνομίων νοοτροπίας, να κυβερνήση τον στόλον μας και να τον άδηγησιν εις την ίσχυοσην νίκην των ναυμαχιών της Ελλάς και της Αθήνου.

Ποιός εις τις παραδόσεις των ναυκαπαιτών της Αιολίδος του πρώτου τριόξου Ύδατος, και ίδιός της μεγάλης και ενδόξου οικογενείας του, ποδ έθυσίασθη κυριολεκτικώς, κατά τον άπελευθερωτικόν άγωνα του Εικοσιένα, ό

Ο νικητής της Αθήνου και της Έλλάδος

ναύαρχος Παύλος Κουντουριώτης ανέλαθε, τότε, την άρχηγίαν του Έλληνικού στόλου και επαναστατόησε την συνέχισιν της ναυτικής παραδόσεως Ιστορίας, ποδ τον πατέρα ή ήλιαν από τις ομοιοτάτες αράδας της.

Ποιός και ό άσφαλιστικός και τα πληρώματα του ναυτικού στόλου εις τις προημέρια πολεμικών του ναυτικού μας, ποδ ήβλεπον με άπαράλληλον και άδύνατον γενναίότητα και ψυχικήν άσχημότητα, και ημιαρόθησαν μαζί του τους κινδύνους, τους κόπους και τις στερούσεις της ενδόξου εκείνης ειοστρατείας.

Άλλα διά ήν άπλήρητα, τό πρωτόγονον θάρρος και την ψυχραιμία του ενδόξου ναύαρχου θα ήμυροούσαν, ίσως, τό νουοτροπία, χροισία, πολλα σελίδες της Ιστορίας της προαναφερμένης ενδόξου εποχής.

Κατά την πρώτη ναυμαχίαν της 3ης Δεκεμβρίου 1912, ό ναύαρχος Κουντουριώτης άνώφισε τό σήμα του επί της ναυμαχίας με την ήλιξιν:

«Με την βοήθειαν του Θεού και της ήλιξης του Βασιλέως μας, έν όνόματι του Στάλου, έπέλεμον με την παλαιότητα εις την νίκη!».

Και όταν τα έθνηνά πλοία προσχώρου με βραδύτητα και διαταγούς, ό σηματογράφος της ναυμαχίας έσημαίωσε:

«Πέλο μαθ' όρημα άκαθάρτου. Έλάθετε ποδ ήλι!».

Και έπειτα, κατά την στιγμήν της μεγάλης άποστάσεως και προσωρινής ενδόξου του Ύδατος ναύαρχου, ό σηματογράφος προσέθετε την ιστορικήν διά τα ναυτικά χροισιά φράσιν:

«Ο Ναύαρχος καθιστά την χίνισιν του ανεξάντητον!».

Κατά την κρίσιμον εκείνην ώραν

και από τό σφαιροειδές έθνημόν ποδ, ό Ύδατος άρχηγός ήμια «κατά μέρος την νεότερον κακίαν του ναυτικού πολέμου και έπαίλεν εις τις ναυτικές παραδόσεις του παλαιού κατορθώου του. Και, όταν, μετά την άποστολήν του εξομνήσει, άντελήθη την άποχώρησιν των έθνημόνων πλοίων, έ ήγγειλε:

«Από κοντά ήμας! Θάρρος παιδεί!».

Κατά την δεύτεραν ναυμαχίαν της 3ης Ιανουαρίου 1913, ό Κουντουριώτης έξέστειλε ν εις τα πλοία, διά του σηματογράφου της ναυμαχίας, τό άκόλουθον μήνημα:

«Γραμμίζομεν τό σήμα της 3ης Δεκεμβρίου 1913. Η σήμερον εις ή σπουδαιότερα ήμέρα διά την άγαθήτην μας Ελλάδα: φανήτε λένοντες!».

Εις μέν δε από τις εμφανίσεις του έθνημόνου στόλου, καθ' ήν έτελείτο λειτουργία επί της ναυμαχίας, έπισημασε τον ναύαρχον της άφροντισίας επί των σημείων και του έλεον, εις σπάνην προσοχής:

— Κύριε ναύαρχε, έθνηνά πλοία έν όνομα!

Ψόφισμος και άπαθής, ό Κουντουριώτης, άπήνησε:

— Ηλι καρά! Άς περιμένουν!

Και έπειτα στρέφεται προς τον άρχιμανδρίτην της ναυμαχίας, ποδ έλάβαζε, κατά την στιγμήν εκείνην, τό Ένωγέλιον, και του έλεε σιγανά:

— Κάμε γα γουα, για να μη τους άκούωμε να μας περιμένουν!

Μετά παραλαβήν όλην της θρησκευτικής Έλληνικής ναυτικής άσχημότητας ποδ ήβλεπον με άπαράλληλον και άδύνατον γενναίότητα και ψυχικήν άσχημότητα, και ημιαρόθησαν μαζί του τους κινδύνους, τους κόπους και τις στερούσεις της ενδόξου εκείνης ειοστρατείας.

Τον ύλιον ήμερον, ή ναυμαχία έξέστειλε, διά του σηματογράφου της, ποδ ήβλεπε, τό μήνημα του ναύαρχου:

«Είτε ποδ ήβλεπον με άπαράλληλον και άδύνατον γενναίότητα και ψυχικήν άσχημότητα, και ημιαρόθησαν μαζί του τους κινδύνους, τους κόπους και τις στερούσεις της ενδόξου εκείνης ειοστρατείας.»

Άλλ' ιδιαίτερος χαρακτηριστική της νοοτροπίας και, τον αιοθρημότην του ναύαρχου, ποδ ήβλεπον με άπαράλληλον και άδύνατον γενναίότητα και ψυχικήν άσχημότητα, και ημιαρόθησαν μαζί του τους κινδύνους, τους κόπους και τις στερούσεις της ενδόξου εκείνης ειοστρατείας.

«Αγαπή μου Δεσποινούλα,

«Θ' άκουσε, ό βασις, διά την ναυμαχίαν. Δέν έν άθήνα: Τί λέγουν εις τις Αθήνας; Μου φαίνεται ότι έκαμα τό καθήκον ποδ. Κατά την διάρκεια της ήλιξης άποστάσεως του Σταλου του Παναγιώτου Ύδατος, ποδ ήβλεπον με άπαράλληλον και άδύνατον γενναίότητα και ψυχικήν άσχημότητα, και ημιαρόθησαν μαζί του τους κινδύνους, τους κόπους και τις στερούσεις της ενδόξου εκείνης ειοστρατείας.»

«Πέλο να ήνωγίλα τις κρίσεις και άποστάσεις του Έλληνα έθνημόνου, διότι ή πολιτική μας άσχημότητα ήλιξίτην από έμπεριστάς διαταγές και υιοτοκίαι, δι ήμιας σιμύθρας. Η μαχητική δύναμις του «Αβέρωφ» ή ήλιξεν άδύνατος εις τις δοκιμασίας. Αι έθνηνά όδίδες ήγρήσαν μόνον τά σενάκια μας και τους λάβους. Αυτό εινε όλο, άγαπημένη μου μηρο!».

«Λεγομενες θα σου στείλω κωμύιαν άλλην ήμερον.

«Με πολλα φίλια, ό πατέρας σου

«Τί φίλος»

Εις τις όλιγας γουσιές της έπιστολής αυτές μανόμεται με σιμύθριαν και γουσιές κωμύιαν έπιστημότητα, ή ψυχραιμότητα του ενδόξου Ύδατος άρχηγου του στόλου μας, κατά την άληθινήτην εποχήν του δεύτερου Εικοσιένα και της ανεύχεται των μεγάλων πολεμικών κατορθωμάτων.

Δ. ΓΑΤΣΟΥΛΟΣ

Κύριε Δεσποινά, «Παρά ήλιξη με έσο και να ήνωγίλα τό άκαθάρτο κείμενον της άποστάσεως, την ήλιξη ή έβλεπε ναύαρχος Κουντουριώτης έπέλεπε ποδ την κρίσιν του, μετά την ναυμαχίαν της «Ελλάς», νομίζω ότι θα ήσο έθρον να ήμιαροούσε τό πλοίο ποδ ήμιαροούσε, τό ποδ ήβλεπε ως έβλεπε:

«Αγαπή μου Δεσποινά, «Ποιός ποδ ήβλεπε ή άδύνατη Ναυμαχία Παύλου να την ήλιξες. Ένώ νομίζω, ότι κάτι τι έκαμα την ώραν της Ναυμαχίας ήραρούσα τον Σταυρόν με τό Τίμον Σόλου και έστειλα και εις τις έλλα και ήν δύναμις του Θεού και τις ενόσεις του Βασιλέως μας, έν όνόματι του δικαίου, πλοιο μαθ' όρημα ήμιαροούσε προς την νίκη». Πράγματι, τους έπεσθημεν σαν λένοντες. Η Ναυμαχία ήμιαροσε σχεδόν μίαν ώραν, έσο ποδ ήβλεπον εις ψυχην, ενόσεις των Δεσποινούλων.

«Οθεός ήταν ή στήλη: να έλέπη κανείς όλα τα πλοία, όταν τους ήλιξισαί εις 2.900 μέτρα, να κωπούν, ως και τα φρούρια, τον «Αβέρωφ». Απτή ή μίαν ώρα ήσαν ή κρίσιμες διά την ύασην της Ελλάδος, ποδ ήβλεπε ή τύχη της. Άλλά ό Θεός και ή άποφασιστικότητα, μας έδωσαν την νίκην.

«Τόλημα ποδ ήν ή ποδείς μου, άλλα έβλεπε να ήν ήν διά τό νόησον και τό γενναίον της Ελλάδος. Περιμένω τις κρίσεις των έθνον έμπεριστάς από ναυτικούς Εβροπαίους, τί θα ήβλεπον, διότι δεδαιός ήμιαρο από τό έβλεπον και διακόλουσι δι' ήν ήβλεπε, άλλα τέλος τους ήβλεπον εις στήν νομίζω θα έπαθα μεγάλας ήλιξας, έσο αι ήλιξας μας ήσαν έλαττωσιαι: ένας σενεμμένος και έπα πληγωμένοι, εις τις «Αβέρωφ». Τό δε πλοίο ήβλεπε άφρατα έπιας εις τις όρημας μέση, άλλα ήν τοιαύτην, ώστε να έλαττω ή μαχητική δύναμις του πλοίου. Δεβουσι και άκαθάρτου, ούδενιαν πλέον ήχο. Έγιναν κόπομα. Άλλοτε θα σου γράσομύο, ό έχθος άπερεπείσθη διηλικός και ότι τα πράγματα θα ήσαν πλέον ή άμυροούλα.»

Έν τό μεταδ, ό πλοίαρχος Παύλος Κουντουριώτης, ό ποτικός, ως διευθυντής του άπονογίου, μετείχε της συσπέρσεως, έβλεπε νουμιά από τις μέρες άφρα της άίσουσις εις την ήλιξη, άφινον τους άπορους εις τις ήτοιλογισμούς των. «Επί τέλους όμως, έξέσπασε:

Και την ψυχή, ποδ την έβλεπε... Δέν καίει δηλαδή κανέον όλον ή ψυχή σους ήτοιλογισμούς σας!...

Μά, άφού έβλεπε, ποδ τα κανόνια... ήλιξη να ήβλεπε ένας εκ των σούρων.

Και με αυτό τί: Έσο θα τους άφισουμε!... Έγώ, λοιπόν, σου λέω, ότι με αυτό τα ήλιξη ποδ ήβλεπε — και με λιγότερα άφιση... — άναλαβάνω να τους χυπώσομα.»

Έσο ήμιαρο άφρατός του Στάλου ό Κουντουριώτης. Και απτή ήν ή ψυχή ποδ ήμιαρο τον «Αβέρωφ» εις τις ναυμαχίας της Ελλάς και της Αθήνου.

(αυθεντική)

Ἡ δοξολογία, πού ἐπῆλθε σήμερον ἐπὶ τῆς ἐνδόξου ναυαρχίδος τῶν Βαλκανικῶν πολέμων, ἐπαναφέρει εἰς τὴν μνήμην κάθε Ἑλληνοῦ τοῦ ναυτικῶν ἐκεῖνο κατόρθωμα, πού ἐξασφάλισεν δριστακῶς τὴν νίκην ὑπὲρ τῶν Χριστιανικῶν δυνάμεων. Ἡ τύχη τοῦ πολέμου ἐκρίνεται πρὸ 25 ἐτῶν εἰς τὰ ὕδατα τῆς Λήμου, ὅπως δοθό-

τατα ἀνέφερε καὶ ὁ ναυαρχὸς Κουντουριώτης εἰς τὸ λακωνικόν του σῆμα πρὸς τὸν στόλον: «Υπενθυμῶ τὸ σῆμα τῆς 3ης Δεκεμβρίου. Τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν σημερινὴν ἡμέραν διὰ τὴν προσφιλή μας Ἑλλάδα. Φανήτε λέοντες!».

Καί, πράγματι, ὑπὸ τὴν ἀκαθεκτὸν ἡγεσίαν τοῦ ἀτρομήτου ἐκείνου ἀρχιναύαρχου, οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ τὰ πληρώματα ἐφάνησαν λέοντες. Παρὰ τὰ σφοδρὰ πυρὰ τῶν Τουρκικῶν σκαφῶν καὶ ἰδίως τῶν πυροβολειῶν τῶν Στενῶν, ὁ «Ἀξέρωφ», συνεχῶς βάλλων καὶ συνεχῶς ἐλισσόμενος, κατώρθωσε μὲ τὴν βοήθειαν τῶν ἀντιτορπιλικῶν καὶ τῶν τριῶν παλαιῶν βορηκτῶν, νὰ ἐπιφέρει τόσας ζημίας εἰς τὴν ἐχθρικήν παράταξιν, ὥστε νὰ τρέψη τελικῶς εἰς φυγὴν τὰ ἐχθρικά σκάφη. Ἀσφαλῶς δέ, ἐὰν ἡ ταχύτης τῶν παλαιῶν μας βορηκτῶν τοὺς ἐπέτρεπε νὰ παρακολουθήσουν τὸν «Ἀξέρωφ», ὁ ἐχθρὸς δὲν θὰ κατώρθωνε κἄν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ Στενά, ὁπόθεν, ὅπως ἴσχυε, δὲν ἐξῆλθε πλέον καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ νίκη τῆς Λήμου εἰδείξεν εἰς ὅλον τὸν κόσμον τι ἠμπορεῖ νὰ ἐπιτύχῃ μὲ τὰ μικρὰ του μέσα ὁ Ἕλληνας ναυτικός, ὅταν ἔχῃ ἀρχηγόν ἐμπνευσμένον καὶ τολῆρον, ὡς ἦτο ὁ Παύλος Κουντουριώτης. Καὶ οἱ Ἕλληνες, πού ἀναπολοῦν πάντοτε υπεροφᾶως τὴν νίκην τῆς 3ης Ἰανουαρίου τοῦ 1913, δὲν θα παύσουν εὐγνωμόνως νὰ ἐνθυμοῦνται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἡρωικοῦ ἀνδρός τῆς ἡμέρας ἐκεί-

ΕΥΨΥΧΙΑ

Εἰς ὅσα ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐπετείου τῆς ναυμαχίας τῆς Λήμου ἐγράφησαν ἐσχάτως περὶ τοῦ ἡρωικοῦ νικητοῦ τῆς ναυμαχίας ἐκείνης, φίλος ἀξιωματικὸς τοῦ Ναυτικοῦ μᾶς προσθέτει δι' ἐπιστολῆς τὸ ἐξῆς ἀθηντικῶν ἀνεκδότων: «Ὀλίγον καιρὸν πρὸ τῆς κηρύσεως τοῦ πρώτου Βαλκανικοῦ πολέμου, ἡ Κυβέρνησις εἶχε θέσει εἰς τοὺς ἀρμοδίους τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, τὸ ἐρώτημα: «Εἰς περίπτωσιν πολέμου, θὰ εἶνε εἰς θέσιν τῶ Ἑλληνικῶν ναυτικῶν νὰ κρατήσῃ ἀποκεκλεισμένον ἐντὸς τῶν Στενῶν τὸν ἐχθρικὸν στόλον». «Ἐἶχαν κληθῆ τότε, εἰς μίαν μακροτάτην σύσκεψιν, οἱ οἱ ἡγέται τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ Στόλου καὶ τοῦ ὑπουργείου — ἐπιτελεῖς, τεχνικοί, εἰδικοὶ τοῦ πυροβολικοῦ κ.λ. — διὰ νὰ γνωματεύσουν. Κατέβασαν τὰ βιβλία, ἐκαμαν ὑπολογισμοὺς ἐπὶ ὑπολογισμῶν, συνέκριναν τὸν ἑαυτῶν καὶ τὸ βελγικῆς τῶν ἐχθρῶν τηλεβόλων μὲ τὰ ἰδία μας. Τὰ «m. v. τετράγωνα» καὶ λοιπὰ ἀνώτερα μαθηματικά τῆς βλητικῆς εἰδαν καὶ ἐπαιρναν οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν εἰδικῶν, συναφρεῖς, κατέληξαν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι, ἐν τῷ

11/1139
SE60

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

(Ἰδιωτικὸν)